

L'ESCOLA OFICIAL D'IDIOMES

Joana Lladó

En l'espai de gairebé un any l'Escola Oficial d'Idiomes ha viscut nombroses modificacions: canvis de professorat, com és habitual als centres educatius, de lloc i d'equip directiu.

El trasllat a la nova seu va suposar una millora quasi indescriptible, un canvi absolutament necessari que possibilita i exigeix canvis interns de diferents tipus.

L'actual edifici és modern, dotat de recursos i d'una certa estètica absent en molts de centres escolars; tot un espai que convida a aprendre llengües i a ensenyar-les segons marquen els canons didàctics més compromesos.

I un equip directiu nou, en el qual molts hi tenen, segurament, una bona i merescuda confiança.

Les escoles oficials d'idiomes.

Una mica d'història

La primera escola oficial d'idiomes que hi va haver a l'Estat espanyol va ser

la de Madrid, posada en funcionament l'any 1912 amb el nom d'Escuela Central de Idiomas. Aquesta denominació es va canviar per l'actual d'Escuelas Oficiales de Idiomas el 1964, moment en què es varen crear les de Bilbao, València, Barcelona i, poc després, la de Màlaga. Aquesta ampliació i reestructuració d'escoles es va fer en el marc del Segundo Plan de Desarrollo a proposta del Ministre d'Informació y Turismo, Manuel Fraga Iribarne. A l'escola de Madrid s'ensenyava àrab col·loquial per formar els funcionaris que l'Estat espanyol havia d'enviar al protectorat del Marroc. També va tenir la iniciativa de començar a fer cursos de castellà per a estrangers, un dels més il·lustres coordinadors dels quals va ser Pedro Salinas.

D'aquesta manera, la titulació de les escoles d'idiomes va ser vàlida, sense la llicenciatura, per fer classes de batxillerat fins a l'any 1977. De llavors ençà és vàlida com a especialitat, però sempre acompanyada d'una llicenciatura.

La consolidació definitiva d'aqueixes escoles va ser arran de la Llei 29/1981, quan es van crear els cossos de catedràtics i d'agregats d'escoles d'idiomes. Es varen crear, també, dos cicles d'estudis: els generals, com s'havien fet fins a aquell moment, i uns superiors. Aquest darrer cicle, els ensenyaments del qual havien de ser una possibilitat que la Llei de Reforma Universitària va paralitzar. Així, només es va regular el primer cicle.

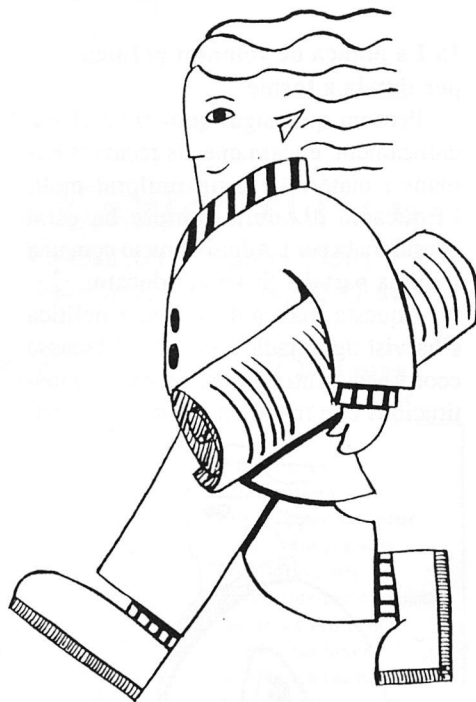
Una vegada consolidades, se'n crearen moltes més. Només a Madrid, l'any 1991 n'hi havia nou, i quatre d'elles amb el manco una extensió en una altra població.

A l'Escola de Palma hi figura el Català com a assignatura a partir del curs 87-88. A la de Barcelona, des de l'any 1971, i a Madrid des de 1985.

Alumnat

Es poden matricular a les Escoles d'idiomes totes les persones majors de 16 anys, de nacionalitat espanyola, i que tinguin el títol de Graduat Escolar o el Certificat d'Escolaritat. Els alumnes de nacionalitat estrangera hauran de disposar del certificat de residència i tenir feta l'equivalència dels seus estudis amb els de l'estat espanyol.

Els membres de l'equip d'especialistes que va fer el "Digui-Digui", editat per la Generalitat de Catalunya, van sortir de l'Escola Oficial d'Idiomes de Barcelona.

Certificacions

Actualment es lliura un certificat en haver superat el primer cicle, que correspon als cursos 1r, 2n i 3r, i un altre després d'aprovar el segon, cursos 4t i 5è. Aquests dos cicles componen el primer nivell. Un segon nivell havia de capacitar per a les professions de traductor

o d'interpret, i els alumnes que n'obtinguessin la corresponent capacitat tendrien l'equivalent al de diplomati universitari; però aquest segon nivell mai no s'ha posat en funcionament.

L'Escola Oficial d'Idiomes de Palma

Àmbit d'actuació

L'àmbit d'actuació de l'Escola Oficial d'Idiomes de Palma s'estén a les Illes Balears, per la qual cosa en les convocatòries de juny i de setembre, fins els darrer curs, s'han fet proves lliures de totes les llengües a Menorca i a Eivissa, i en faran aquells departaments que no hi tenen encara alumnes oficials.

Professorat

Aquesta escola, en funcionament des del curs 1986-87, ha viscut un continu augment de professorat i una conseqüent ampliació de l'oferta formativa. Durant el primer any hi havia un total de quatre professors: un de francès i tres d'anglès. El curs 87-88 ja n'hi havia nou: un d'alemany, un de català, dos de francès i cinc d'anglès. El curs 90-91 la plantilla ja s'havia duplicat: tres d'alemany, un, només un, de català, dos de francès, i dotze d'anglès. Aquest curs escolar la plantilla del professorat, a Palma, és aquesta: tres professors de català, quatre professors d'alemany, tres de francès, 13 d'anglès i un d'espanyol. Això permet fer un total de 83 cursos, 44 dels quals són d'anglès, 15 d'alemany, 11 de francès, nou de català i cinc d'espanyol, tot i que donar dades d'aquest tipus només interessa, evidentment, en la mesura que permet deduir el procés evolutiu de l'oferta d'aquest centre.

Relació oferta-demanda

També és cert que aquesta ampliació d'espai i de professorat és encara insuficient per donar resposta a l'alumnat que demana cursos de llengües. Per donar unes dades, el darrer mes de setembre han sol·licitat fer la prova d'anivellació per a anglès un total de 2.200 persones, a més de les que sol·liciten directament matricular-se a primer, i 381 per a cata-

là, quan el nombre de places disponibles és de 463 i de 132 respectivament. Globalment, el nombre total de pre-inscripcions per matricular-se ha estat de 6.977, mentre el total de vacants pujava a 1.066.

El passat setembre les pre-inscripcions foren 6.977 per a 1.066 vacants

Aquestes dades exigeixen una reflexió i, sens dubte, una major oferta. El MEC és conscient d'aquesta necessitat. N'és una prova el fet que a partir d'aquest curs escolar hi ha en funcionament una extensió a Menorca i una altra a Eivissa, de moment només amb un professor d'anglès i un de francès a cada lloc. Apuntar també que, segons informacions de darrera hora, a totes les poblacions de Catalunya de més de 20.000 habitants hi funcionarà, a partir del curs que ve, una Escola Oficial d'Idiomes.

No discutirem la transcendència, cultural i laboral, que té el coneixement de llengües en una societat tan lligada al turisme com és la nostra, i fins i tot el fet d'estudiar català per a una població que

el té com a llengua però que no el sap escriure. Molt més, m'atreviria a dir, que d'altres ciutats com són Chiclana, San Roque, Villanueva Don Benito, San Blas, Macael i El Egido —entre d'altres d'un total de 87 el 1991— que tenen escola d'idiomes, quan entre totes les illes només n'hi ha una.

Aquest curs escolar

És a punt d'aprovar-se un decret que regularà d'una forma específica l'ensenyament de les escoles d'idiomes. Aquesta legislació omplirà el buit que hi havia al respecte i que feia que aquests centres, en molts de casos, fossin considerats com a centres de BUP o de secundària —quan d'això, a vegades, en tenen ben poc— o bé per reglaments particulars de cada centre. Amb aquest decret s'esperen canvis i pautes considerables.

Només cal dir que l'etapa encetada de renovacions dugui aquesta escola a fer el paper que com a centre formatiu i d'estudi li correspon, com a punt de referència cultural que ha de ser en el si d'una comunitat concreta. Els canvis, en un sentit o en un altre, dependran de totes les persones que fan feina al centre i de la voluntat del Claustre. □

Pianos Can Garcias

Pere Josep Garcias

C/ Joan Maura, Bisbe, 10 - Palma (Mallorca) Tel. i Fax: 46 20 16

VENDA DE PIANOS VERTICALS I DE COA

Primeres marques europees

BLÜTNER • BOSÉNDORFER • C.BECHSTEIN • FEURICH • FÖRSTER
GROTRIAN-STEINWEG • HOFFMANN • IBACH • PETROF • PFEIFFER
RAMEAU • RÖNISCH • RÖSLER • SAUTER • SEILER • SCHOLZE
STEINGRAEBER & SÖHNE • WAGNER • WEINBACH • ZIMMERMANN

Especialistes en pianos per a professionals i pianos d'estudi

El millor servei post-venda

Més de 70 anys d'experiència

AFINACIONS • REPARACIONS • RESTAURACIONS

LLOGUER DE PIANOS NOUS O RESTAURATS

INSTRUMENTS HISTÒRICS

(CLAVICÈMBALS • FORTEPIANOS • ORGUES LITÚRGICS)

PIANOS ELÈCTRIC